

Minut 11.11: Parar per imaginar

42 concursoescolaronce.es/guionce/parar-para-imaginar

Et proposem que activis el **minut 11:11** a l'aula: unes petites pauses que conviden a **imaginar un entorn accessible** de forma lliure per mitjà de preguntes senzilles que fomentaran la participació dels teus i les teves alumnes, posant en valor la seva imaginació i ganes de millorar l'entorn envers una **societat més justa i inclusiva**.

El **moment d'activar aquestes preguntes de reflexió** és crucial per **maximitzar-ne l'impacte** i assegurar que l'alumnat estigui **receptiu i preparat per fer-les servir com a palanca per imaginar els seus productes accessibles**.

Un cop hagis presentat l'**activitat de desenvolupament de productes accessibles** i explicat l'**objectiu d'aquesta 42a edició** i la posterior presentació a concurs, planteja a l'alumnat aquestes preguntes per ajudar-lo a **enfocar les seves solucions des de la imaginació i l'empatia**.

- Aquest és el moment inicial d'**immersió**. Les preguntes serveixen per activar el **pensament empàtic** i començar a **imaginar solucions**. Els ajuda a **passar d'una comprensió abstracta de l'accessibilitat a visualitzar situacions concretes**.
- Les preguntes actuen com a **disparadors d'imaginació** i desbloquejadors quan les idees flueixen amb dificultat. Si se senten encallats o les idees són massa generals, els pots dir que hi reflexionin. Això els ajudarà a **afinar el problema** que volen resoldre i a pensar en **solucions més específiques i originals**.
- Les preguntes els ajuden a **validar la rellevància** de les barreres que han identificat. Els conviden a aprofundir en si realment han entès el desafiament des de la perspectiva de la persona amb discapacitat. Els anima a preguntar-se si és una barrera real i significativa o si l'estan entenent a fons.

Preguntes del minut 11:11: parar per imaginar

- Si una persona no hi pot veure, com sabria què hi ha davant seu en una taula? Com es mouria amb seguretat per un espai nou? Com podria triar la roba que es vol posar per anar a l'institut?
- Imagina que no pots fer servir les mans o els braços per res. Com podries obrir una porta, encendre un llum, respondre un missatge al telèfon o preparar la motxilla per anar a classe?

- Si no poguessis sentir absolutament res, com t'adonaries que algú et crida pel teu nom? Com sabries si l'autobús que esperes ha arribat? Com t'adonaries que ha sonat el timbre de classe? Com sabries el que s'està explicant a classe? I com entendries el que et diu el teu millor amic o amiga en un àudio de WhatsApp?
- Pensa en una cosa tan simple com un got d'aigua. Si tinguessis dificultats per moure't o per controlar els teus moviments, com podries beure aigua sense vessar-la? Com podries evitar que et caiguin les crispetes al cinema si no pots controlar el moviment de les mans i els braços?
- Què passaria si la informació només es presentés d'una manera (per exemple, només text en una pantalla o només àudio en un anunci)? Com podries assegurar-te que tothom l'entengui? I quan la informació és complexa i està desordenada?
- Si haguessis de fer servir un objecte quotidià (un bolígraf, unes tisores, un comandament a distància) sense utilitzar els dits, com el redissenyes perquè sigui útil?
- Quins sons o senyals visuals podries afegir a una cosa que ja existeix perquè sigui més fàcil de fer servir o de detectar per algú amb una discapacitat sensorial?
- Si un amic o amiga amb una discapacitat específica ve a casa teva a jugar, què li preocuparia fer? Com adaptaries les teves joguines o activitats perquè pugui gaudir plenament?
- Pensa en alguna cosa que la gent dona per fet, com pujar les escales o signar un document. Com podries fer que aquesta acció sigui possible per a algú amb una limitació física?
- Si haguessis d'explicar una cosa complexa a algú amb una discapacitat cognitiva, com canviaries la manera com presentes la informació perquè fos clara i senzilla?